

EL PAS DEL LLADRE I L'AGULLA DE VALLDEIÓ

El Pas del Lladre o de la Guineu:

Arran del penya-segat que s'aboca a Valldeió, discreta sota la vegetació, s'obre aquesta esquerda que ens permet baixar a la vall en un moment per la cinglera, obstacle que a primer cop d'ull semblava infranquejable.

Si l'abordem des de dalt, observarem a terra un simple forat a la roca d'on i neix, com pot i d'entre les pedres, una alzina. No sembla, a primera vista, que aquest clot ens pugui dur enlloc, però recorreguts pocs metres la visió sorprèn al més experimentat dels excursionistes; un passadís molt alt i estret, com si la roca s'hagués obert, ens mostra una esclatxa de llum i de verdor, paisatge sempre humit d'aquest racó de la vall.

Podem baixar anant temptejant les parets completament paral·leles, si mirem amunt, blocs de pedra sembla que travin l'esclatxa. El secretisme d'aquest pas, amb els seus accessos tant discrets tant d'alt com baix justifiquen el seu topònim del Lladre o de la Guineu, que de ben segur va servir durant molts anys per escurçar el camí a peu des de Mas Bolet a Pereres i a altres contrades del municipi.

L'Agulla de Valldeió:

Des de dalt la cinglera, si ens acostem al precipici on neix el Pas del Lladre, veuran a baix l'Agulla de Valldeió, que s'alça d'entre els arbres de la vall com un gegant de pedra que guaita per sobre les capçades.

Aquest monòlit enorme d'uns vint metres d'alçada i acabat en punxa sembla desafiar les lleis de la natura. Com s'hi va formar és un misteri, com hi va anar a parar en aquest indret són qüestions que de ben segur passaran pel cap del visitant. Si ens hi acostem podrem observar-hi les vies obertes per practicar-hi l'escalada, no sembla que hi hagi cap altra manera raonable de pujar-hi.

L'entorn és molt acollidor, aquí, gràcies al microclima humit que s'ha format a raser del penya-segat, es poden trobar molses, falguera, galzeran o boix marí i d'altres plantes que només creixen protegides del sol i del vent.

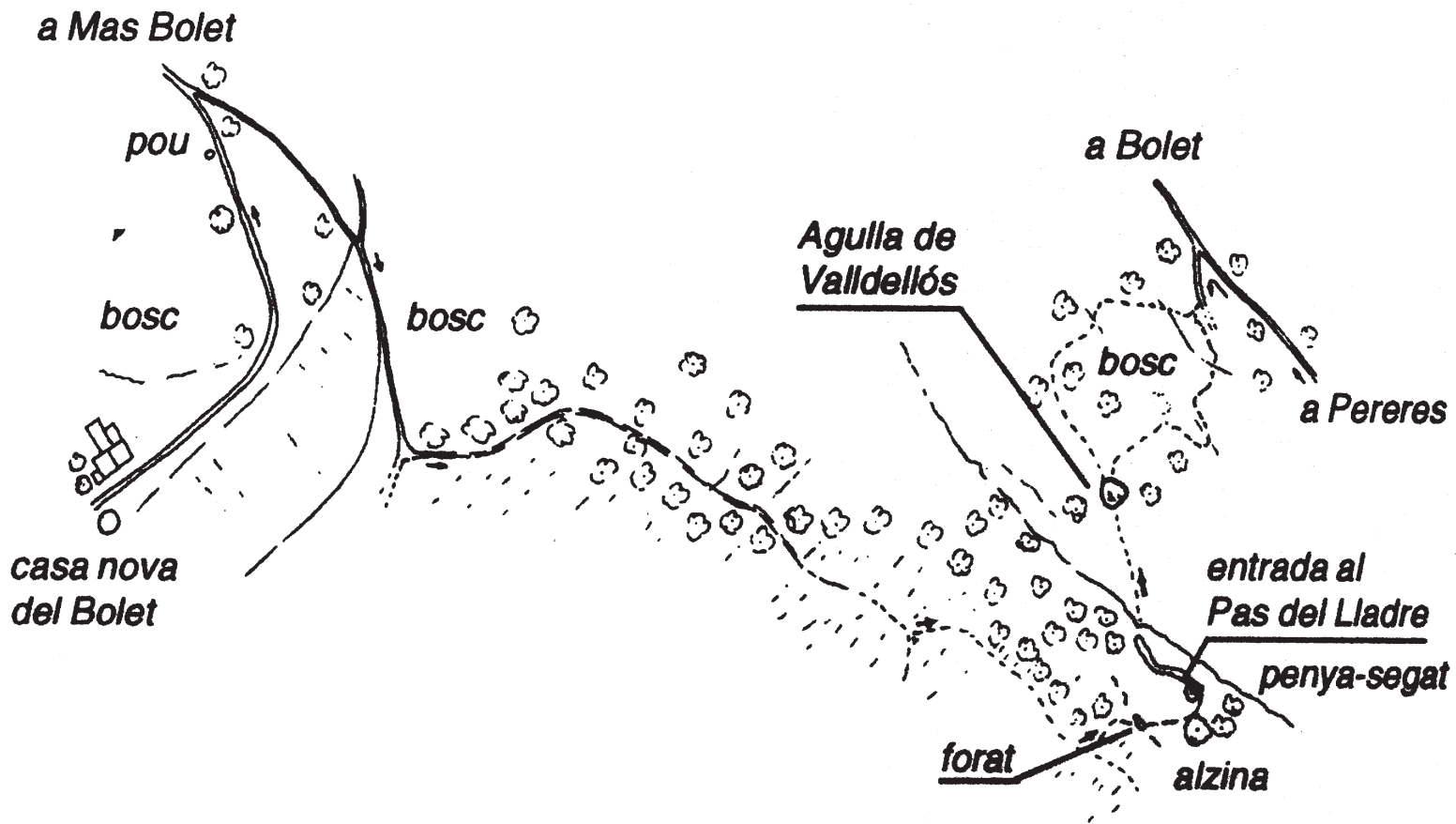
Sorprenents capricis del relleu en un indret desconegut per a molts i que captiva a tothom que ho visita.

Història:

Per la seva condició d'accidents geològics no se'n pot destacar cap apunt històric singular, ni tampoc se'ls relaciona amb cap llegenda o fabula coneguda.

Salvador Llorac i Montserrat Costa, en el seu llibre *Conèixer Mediona*, diu que Valldellós, fondata on es troben ambdós fenòmens, sembla que vol indicar vall de l'ós, la qual cosa confirmaria la presència d'aquest animal durant l'edat mitjana.

A tot l'entorn es poden observar múltiples obertures, esquerdes i esclavissades, aprofitades prehistòricament pels habitants d'aquestes contrades. De fet, en aquesta vall, ja s'hi han realitzat troballes arqueològiques, amb una àmplia cronologia que comença al neolític fins als nostres dies, amb importants troballes paleocristianes.

Com arribar-hi:

Aquests dos fenòmens geològics es troben dins el terme de Mediona, a la vall de Valldeió, però geogràficament es troben més propers i accessibles als font-rubiencs que no pas als habitants del seu terme.

Hi ha dos camins per arribar-hi, ambdós força complicats de seguir, ja que el Pas del Lladre o de la Guineu i l'Agulla es troben en un indret força inaccessible. Es pot optar per accedir-hi des de la muntanya, partint des de l'Avellà, o des de la vall, partint des de l'Alzinar o el Mas de Pareres.

Des de la barriada de l'Avellà, al quilòmetre 4,6 de la carretera BP-2126, ens dirigim cap a Mas Bolet pel camí de Bolet, preferiblement a peu o amb un vehicle no massa baix, fins a assolir la cota 700 sobre el nivell del mar. Deixem enrere Cal Cec i Cal Barraló (o Barló), les dues masies ara en runes. A mà dreta, una fabulosa vista del Penedès invita a aturar-se.

Cal continuar, passem per sota la gegantina línia elèctrica d'alta tensió que va d'Ascó a Begues i arribem a la Casa Nova de Bolet amb la seva bassa circular al davant. Seguint direcció a Mas Bolet trobarem, a mà esquerra, un pou cobert, i a pocs metres, a mà dreta, un trencall. A partir d'aquí cal fer el trajecte a peu.

Seguint el camí avall per dins el bosc trobarem un camp a mà dreta, passat el camp, continuarem el camí a l'esquerra cap dins el bosc. Cada cop la pista es fa més estreta i efimera, convertint-se en un carrerany que quasi s'ha d'intuir. Dins del bosc s'han de baixar marges i passar entre la vegetació tot seguint el corriol, fins a sortir d'entre els arbres per continuar el camí voltat de matolls baixos; paisatge alterat per l'incendi de 1993. A mà esquerra, al nord aproximadament, a l'altra banda de la fondalada de Valldeió, podem veure solitària la masia de Clivelleres.

Pot ser complicat trobar-ho, ja que el camí quasi es perd entre la vegetació, però cal pensar que el Pas del Lladre o de la Guineu es troba al penya-segat al peu d'una alzina, i aquesta referència pot ser molt útil a l'hora d'orientar-se. També pot ser d'utilitat el plànol que es facilita.

Per anar-hi des de Pereres s'agafa el camí que surt de la carretera BP-2126 a l'alçada de la urbanització dels Manantials, s'ha de seguir, deixant el maset d'en Pereres a mà dreta, i ja dins el terme de Mediona descobrim la masia de Pereres amb la capella de St. Salvador dalt del turó. S'hi ha de passar pel davant seguint el camí que va a la pedrera, més endavant una forta pujada ens obliga a seguir a peu si no es disposa d'un tot-terreny. La pista corre paral·lela al torrent i introdueix al bosc que pobla aquesta vall. Quan la pujada se suavitza, a mà esquerra, descobrirem un trencall, si l'agafem, recorreguts pocs metres s'observa un carrerany que s'enfila cap dins el bosc. Cal pujar marges entre els pins i les alzines, veiem cada cop més la presència de roca coberta de molsa i heura, cal buscar l'indret, ja que, malgrat la seva alçada, l'Agulla no se'ns fa present fins que som allà mateix.

Autor de la Fitxa: Marc Galimany

Consulta el QR per més informació

